

Aan: Raad van State
Afdeling Bestuursrechtspraak
t.a.v. M.E. Genemans
Postbus 20019
2500 EA DEN HAAG

Betreft: toelichting beroepschrift
Mijn kenmerk: N050/Ber.Hor
Uw nummer: 201402062/1/A4

's-Gravenhage, 7 april 2014

Hoogedelgestrenge Heer/ Vrouwe,

Namens M.E.J.M. Baggen e.a. is beroep ingesteld tegen het besluit van GS van Limburg, strekkend tot milieuvergunningverlening voor het bedrijf Heideveld Beheer BV. De beoogde inrichting is gelegen aan de Laagheide 9 te Grubbenvorst.

Het beroep wordt als volgt toegelicht.

1. Toepasselijk recht, overgangsrecht Wet milieubeheer, datum vergunningaanvraag

Uit het overgangsrecht volgt dat het oude recht (Wet milieubeheer) van toepassing blijft voor zover sprake is van een vergunningaanvraag van uiterlijk 30 september 2010. GS stelt dat sprake is van een dergelijke situatie en heeft daarom het oude recht toegepast.

Appellanten stellen dat de vergunningaanvraag op basis waarvan het besluit is genomen later dan 30 september 2010 is ingediend, als gevolg waarvan GS ten onrechte een besluit hebben genomen op basis van het recht geldend tot en met 30 september 2010.

De feiten zijn als volgt.

Het voorliggende besluit is genomen op basis van een aanvraagformulier dat is ingediend op 14 juni 2013. Dit aanvraagformulier noemt te zijn een aanvraagformulier van 29 september 2010, gewijzigd op 14 juni 2013. Hieruit volgt dat dit aanvraagformulier een formulier moet heten dat is ingediend op 14 juni 2013. Enkel dan kan met rechtsgevolg worden verwezen naar een eerder ingediend aanvraagformulier indien dit eerder ingediende aanvraagformulier ook daadwerkelijk zou zijn bijgevoegd.

Een aanvraagformulier dat daadwerkelijk op 29 september 2010 is ingediend ontbreekt bij de stukken van het definitieve besluit. Evenmin zijn andere relevante stukken aanwezig die uiterlijk 30 september zijn ingediend, zoals staltekeningen of milieuonderzoeken. Zodanige stukken hebben evenmin ter inzage gelegen bij de ontwerpbeschikking. De belangrijkste vergunningaanvraagstukken dragen een datum uit de maand juni 2013. Voor zover stukken ter inzage hebben gelegen van 30 september 2010 of eerder, betreffen dit stukken die niet zijn aan te merken als een vergunningaanvraag.

Krachtens artikel 3:11 van de Awb geldt de wettelijke plicht om de 'daarop betrekking hebbende stukken die redelijkerwijs nodig zijn voor een beoordeling' ter inzage te leggen. Nu geen stukken ter inzage hebben gelegen waaruit kan worden opgemaakt dat de aanvraag uiterlijk op 30 september 2010 is ingediend, bestaat geen ruimte voor de conclusie dat het betrokken besluit is genomen op basis van een vergunningaanvraag die is ingediend na 30 september 2010.

GS stelt dat een vergunningaanvraag is ingediend op uiterlijk 30 september 2010. Aan het bestreden besluit liggen geen stukken ten grondslag waaruit het gestelde kan worden opgemaakt. Geen besluit had kunnen worden genomen op basis van het oude recht.

2. Waterwet, coördinatie Waterwetvergunning

Er leeft geen verschil van mening dat een Waterwetvergunningplicht geldt voor de inrichting. Dit volgt uit de reactie van GS op een zienswijzen van Vereniging Behoud de Parel e.a. op pagina 138, § 4.4. Daar wordt genoemd dat een Waterwetvergunning is verleend voor het oppompen van gemiddeld 10 m³ / uur grondwater.

Het aanvraagformulier (§3.7) onder waterverbruik noemt een totaal verbruik van 21.000 m³/jaar, waarvan 20.000 m³ grondwater.

De beoogde inrichting betreft een IPPC-inrichting (GPBV-installatie). Indien voor dit type inrichting zowel een milieuvergunning is vereist alsook een waterwetvergunning dan geldt een coördinatieplicht van de beide vergunningtrajecten. Voor zover die verplichting niet volgt uit de wet, dan moet worden gesteld dat de nationale wet niet in overeenstemming is met de IPPC-Richtlijn.

Ten tijde van het bestreden besluit geldt Richtlijn 2008/1/EG.

Met Richtlijn 2008/1/EG wordt overwogen:

(8) Afzonderlijke initiatieven ter bestrijding van emissies in de lucht, het water of de bodem kunnen ertoe leiden dat verontreiniging van het ene milieucompartiment naar het andere wordt overgeheveld, in plaats dat het milieu in zijn geheel wordt beschermd.

(9) Een geïntegreerde aanpak van de bestrijding van verontreiniging is erop gericht waar mogelijk en rekening houdend met het beheer van de afvalstoffen, emissies in de lucht, in het water en in de bodem te voorkomen en waar dat niet haalbaar is deze tot een minimum te beperken met het oog op het bereiken van een hoog beschermingsniveau voor het milieu in zijn geheel.

(10) Met deze richtlijn moet een algemeen kader voor geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging tot stand worden gebracht. Zij moet voorzien in de maatregelen die noodzakelijk zijn om een geïntegreerde preventie en bestrijding van de verontreiniging te garanderen teneinde tot een hoog niveau van bescherming voor het milieu in zijn geheel te komen. De toepassing van het beginsel van duurzame ontwikkeling moet worden bevorderd door een geïntegreerde aanpak van de bestrijding van verontreiniging.

Daaropvolgend wordt met de Richtlijn 2008/1/EG bepaalt:

Artikel 7

Geïntegreerde aanpak bij de afgifte van de vergunning

De lidstaten treffen de nodige maatregelen opdat de vergunningsprocedure en -voorwaarden ten volle worden gecoördineerd, wanneer verschillende bevoegde autoriteiten bij die procedure betrokken zijn, dit met het oog op een doeltreffende geïntegreerde aanpak door alle autoriteiten die voor de procedure bevoegd zijn.

Artikel 8

Besluiten

Onverminderd andere eisen op grond van nationale of communautaire voorschriften verleent de bevoegde autoriteit een vergunning die voorwaarden bevat welke garanderen dat de installatie voldoet aan de eisen van deze richtlijn, of weigert zij de vergunning wanneer dat niet het geval is.

Elke verleende of gewijzigde vergunning dient de in deze richtlijn voorgeschreven bepalingen inzake de bescherming van lucht, water en bodem te bevatten.

De Afdeling Bestuursrechtspraak oordeelt 4 mei 2011 GS van Zuid-Holland, zaaknummers 200901310/1/R2 en 200901311/1/R2) over genoemde coördinatieplicht:

Coördinatie

2.12. Natuur en Milieu en de Milieufederatie voeren aan dat de procedure die heeft geleid tot verlening van de nu aan de orde zijnde vergunningen op grond van de Nbw 1998 ten onrechte niet is gecoördineerd met de procedures voor de vergunningen op grond van de Wet milieubeheer, de Wet verontreiniging oppervlaktewateren en de Wet op de waterhuishouding ten behoeve van de centrales. De nu bestreden besluiten zijn volgens hen op dit punt in strijd met Richtlijn 96/61/EG van de Raad van 24 september 1996 inzake geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging (PbEG L 257; hierna: de IPPC-richtlijn).

2.12.1. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen in haar uitspraak van 3 december 2008, in zaaknummer 200706095/1, betreft de coördinatie als bedoeld in artikel 7 van de IPPC-richtlijn, gelet op de definitie van het begrip "vergunning" in artikel 2, onder 9, van deze richtlijn, slechts de coördinatie tussen die besluiten of gedeelten van (een) besluit(en) die hun grondslag vinden in de regelgeving die de implementatie vormt van de IPPC-richtlijn. Nu de Nbw 1998, die is gericht op implementatie van de Richtlijn 79/409/EEG van 2 april 1979 inzake het behoud van de vogelstand en de Richtlijn 92/43/EEG van de Raad van 21 mei 1992 inzake de instandhouding van natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna, niet tot die regelgeving behoort, ziet artikel 7 van de IPPC-richtlijn niet op coördinatie tussen het hier aan de orde zijnde besluit op een aanvraag om vergunning krachtens de Nbw 1998 en een besluit op een aanvraag om vergunning krachtens de hiervoor onder 2.12. bedoelde wetten.

Anders dan de Habitatrichtlijn vindt het bestreden milieuvergunningbesluit en de waterwetvergunning hun grondslag mede in de IPPC-Richtlijn. Hieruit volgt dat artikel 7 van de IPPC-Richtlijn een coördinatieplicht stelt tussen het hier aan de orde zijnde besluit en de waterwetvergunningbesluit. Voor zover de Waterwet slechts gedeeltelijk verplicht tot coördinatie, en gedeeltelijk IPPC-installaties uitsluit van de coördinatieplicht, dienen die bepalingen als strijdig met de IPPC-richtlijn te worden aangemerkt.

Hierboven is reeds opgemerkt dat reeds een watervergunning is verleend. Met de beoogde inrichting wordt de waterhuishouding ingrijpend gewijzigd. Ter illustratie: voor de 36.000 dierplaatsen, waaronder ruim 20.000 mestvarkens is jaarlijks naar schatting 96.000 m³ drinkwater vereist.

Een tweede grote bedrijfs(afval)waterstroom betreft het af te voeren hemelwater.

Daarnaast treden nog een aanzienlijk aantal bedrijfsafvalwaterstromen op, waaronder spuiwater van de luchtwassers.

De aanvraag is onvolledig en tegenstrijdig voor wat betreft de waterhuishouding. Het aanvraagformulier (§3.7) noemt waterverbruik van maximaal 21.000 m³/jaar, waarvan 20.000 m³ op te pompen grondwater. Het is ten ene male uitgesloten dat daarmee voldoende water beschikbaar is voor de vee drenking. Enkel met de 20.328 mestvarkens zal een waterbehoefte bestaan van omstreeks 50.000 m³ /jr.

Een bijlage bij de aanvraag noemt daarentegen een andere bedrijfswatervolume. De Checklist Waterbesparing noemt een hoeveelheid van 96.000 m³ /jr leidingwater voor vee drenking. Dit volume lijkt al beter overeen te komen met de jaarlijkse vee drenking behoefte. Ten slotte, de MER blijkt op dit onderdeel nauwelijks informatie over de waterhuishouding te verschaffen, en wekt de sterke indruk op dit onderdeel belangrijk onvolledig te zijn.

Appellanten noemen de beoordeling van GS van de waterhuishouding op belangrijke onderdelen onzorgvuldig, om de volgende redenen.

In de considerans (pag. 54) wordt bevestigd dat 20.000 m³ grondwater wordt opgepompt. Hiervan stelt GS dat het meerdere doelen dient, waaronder ook vee drenking.

Ook op pagina 41 (Water in de varkenshouderij) wordt door G.S. nader ingegaan op de waterhuishouding. Hierin wordt andermaal gesteld dat 20.000 m³ grondwater wordt opgepompt. GS toont een belangrijk gebrek inzicht in het totaal noodzakelijke volume water die nodig is voor de vee drenking.

Ononderzocht is welk deel van de op te pompen 20.000 m³ water dient voor vee drenking. Het totaal benodigde waterbehoefte voor de dieren is GS kennelijk onbekend.

Op pagina 41 is door GS nader ingegaan op het bedrijfsafvalwater. Daarbij blijft eveneens ongenoemd wat de bestemming is van het spuiwater van de luchtwassers.

In het besluit ontbreken eveneens overwegingen waarom het af te voeren hemelwater niet is aan te merken als een waterwetvergunningplichtige handeling. Overwegingen ontbreken waarom de zogenoemde infiltratie feitelijk is aan te merken als een lozing. Immers, met de infiltratie wordt niet voldaan aan de begripsbepaling van de Waterwet. De Waterwet noemt infiltreren van water:

in de bodem brengen van water, ter aanvulling van het grondwater, in samenhang met het onttrekken van grondwater.

Het in de bodem brengen van grondwater hangt in het voorliggende geval niet samen met het onttrekken van grondwater. Dit volgt uit het gegeven dat blijkens de vergunningaanvraag geen verband bestaat tussen de hemelwaterafvoer en het onttrekken van grondwater ten behoeve van de bedrijfsvoering. Van infiltreren in de zin van de Waterwet kan daarom niet gesproken worden.

Ten onrechte is ononderzocht of de infiltratievijver zal voldoen aan de criteria van een oppervlaktewaterlichaam, als gevolg waarvan van een lozing in de zin van de Waterwet gesproken moet worden.

De verleende waterwetvergunning is ten onrechte niet beoordeeld voor de nieuw beoogde bedrijfssituatie, en in samenhang daarmee gecoördineerd behandeld met de bestreden milieuvergunning. Althans, de waterwetvergunningplicht in samenhang met de milieu/omgevingsvergunning voor de beoogde inrichting is onzorgvuldig beoordeeld.

3. Omvang inrichting, bedrijfsonderdelen buiten inrichtingsgrens

- 3a. Omvang inrichting

Ten noorden van de vergunde inrichting ligt een varkensstal die wordt gedreven door de vergunningaanvrager maar niet in de voorliggende vergunningaanvraag is betrokken. Het betreft de inrichting Losbaan 44. De varkensstal is omstreeks 1983 opgericht. De bouwvergunning treft u bijgaand aan.

De varkens in de stal aan de Losbaan 44 ligt op ca. 50 meter afstand van de thans vergunde inrichting. De stal wordt voor rekening en risico van de vergunningaanvrager gehouden. Vergunningaanvrager zorgt voor de aanvoer van de biggen naar die stal, zorgt voor dat de komst van de veearts en het voer voor de dieren en ontvangt de opbrengst van de slachtrijpe varkens uit die stal. Hieruit volgt dat de inrichting aan de Losbaan 44 niet los kan worden gezien van de inrichting aan de Laagheide 9. Ten onrechte heeft GS dit deel van de inrichting in de beoordeling van de vergunningaanvraag buiten beschouwing gelaten. Hieronder zijn beide bedrijfsonderdelen afgebeeld in de huidige situatie. Rechtsboven de stal aan de Losbaan 44 en linksonder de stallen van de Laagheide 9.

Pijl boven: de door de aanvrager gedreven varkensstal
Cirkel onder: de bestaande inrichting van de vergunningaanvrager

- 3b. Installatie-onderdeel 'BOM-beplanting' en 'mestleiding'

De overzichtstekening (blad 1/4) laat onduidelijkheid bestaan over de omvang van de inrichting. Buiten de grenzen van de inrichting zijn bedrijfsonderdelen vergund.

De staltekening noemt op meerdere locaties, zowel binnen als buiten de aangegeven inrichtingsgrenzen 'beplanting volgens BOM'. 'Beplanting volgens BOM' maakt onderdeel uit van de aangevraagde inrichting nu dit bedrijfsonderdeel binnen de inrichtingsgrenzen is aangevraagd direct verband houdt met de oprichting van het bedrijf.

Dit bedrijfsonderdeel maakt deel uit van de aangevraagde inrichting. Het deel dient ter mitigering van de negatieve effect van de bouwwerken op het landschap, wat betekent dat het als een ruimtelijke maatregel dient te worden aangemerkt.

Nu een installatie-onderdeel buiten de grens van de beoogde inrichting is aangevraagd, is een vergunning verleend in strijd met het vergunningstelsel. De aanvraag is ten onrechte niet-ontvankelijk verklaard.

Dit geldt evenzeer voor de mestleiding van stal 9 naar de mestsilo's. De inrichting omvat meerdere losse percelen, gescheiden door openbare wegen. Dit betreffen de percelen aan beide zijden van de Laagheide en het perceel Losbaan 44. Voor dit laatste perceel geldt wel dat GS tot nog toe niet onderschrijven dat Losbaan 44 deel uitmaakt van de bestaande inrichting.

Blad 1/4 van de staltekening toont een mestleiding van stal 9 op het perceel aan de westzijde van de Laagheide die - vermoedelijk ondergronds - naar het perceel aan de oostzijde loopt. De leiding is deels buiten de grenzen van de inrichting geprojecteerd. Aldus wordt gehandeld in strijd met het vergunningstelsel. Immers, door een installatiedeel buiten de grens van de inrichtinggrens toe te staan, valt dit installatiedeel buiten het vergunningregime met de daarbij behorende voorschriften.

4. Geur

- 4a. Verspreidingsberekening niet representatief

De inrichting veroorzaakt blijkens de geurberekening van de aanvrager een bijna-overschrijding van de geurnorm (13,9 Ou/m³ op woning Losbaan 43 bij een norm van 14 Ou/m³, zie pagina 74 van het besluit). Hieruit volgt dat een geringe onderschatting van de geurbelasting reeds tot een normoverschrijding leidt.

Namens appellanten is verzocht om een 2nd opinion bij De Roever Omgevingsadvies te Schijndel. Uit het daarop uitgevoerde onderzoek blijkt de uitgevoerde geurberekening behorend bij de aanvraag niet representatief, en ook dat de wettelijke grenswaarden voor geurhinder zullen worden overschreden.

De gemiddelde gebouwhoogte zijn niet conform de Handleiding V-Stacks in de berekening opgenomen. Op basis van de Handleiding geldt dat stal 9 dient te worden aangemerkt als één stalgebouw, als gevolg waarvan een gemiddelde gebouwhoogte van 10 meter dient te worden aangehouden. Dit leidt tot een geurbelasting van 14,6 Ou/m³ op de woning Losbaan 43.

Ten tweede wordt gesteld dat zelfs indien wordt uitgegaan van meerdere gebouwen, dan blijft de gebouwhoogte onjuist vastgesteld, en is ongewijzigd sprake van een geurnormoverschrijding.

Ten derde blijkt de dimensionering van de luchtwassers in stal 4, 9, 10 en 11 zodanig dat niet wordt voldaan aan de eisen van de stalbeschrijving. Het netto aanstroomoppervlak voldoet niet aan de eis van de stalbeschrijving als gevolg van de montage van bevestigingsprofielen. Indien niet wordt voldaan aan de technische eisen van de stalbeschrijving dient te worden gesproken van een 'overig stalsysteem' uit de RAV. Hieruit volgt dat de geuremissie en -belasting meervoudig hoger is dan berekend.

Korthedshalve wordt verwezen wordt naar het adviesmemo van De Roever Milieuadvisering, welke u bijgaand aantreft (BIJLAGE). Het vergunningbesluit is in strijd met de Wet geurhinder en veehouderij.

- 4b. Losbaan 42 en 44

De geurbeoordeling is onvolledig.

In de directe nabijheid zijn een tweetal woningen gelegen die niet of onjuist zijn beoordeeld. Dit betreft de woningen Losbaan 42 en 44.

De bewoners van zowel het perceel Losbaan 42 en 44 hebben geen beroepsmatige binding met de aangevraagde inrichting. De woningen zijn ten onrechte niet betrokken in de geurbeoordeling.

- 4c. Voorschriften vermijden onaanvaardbare geurhinder brijvoer

Met de inrichting is tevens sprake van een brijvoerinstallatie. Brijvoerinstallaties zijn een potentiële bron van geurhinder, als gevolg van het feit dat met bederfelijke restproducten uit de voedingsmiddelenindustrie wordt gewerkt. Ten onrechte ontbreken voldoende voorschriften om de geurhinder op een aanvaardbaar niveau te houden. Ten onrechte is geen voorschrift opgenomen dat bepaald dat in geval van ernstige geurhinderklachten een geuronderzoek kan worden geëist. G.S. handelt hierin ook willekeurig, aangezien in het eerdere vergunningbesluit wel een zodanig voorschrift was opgenomen.

De regeling voor brijvoer in het Activiteitenbesluitbesluit en de Activiteitenregeling blijkt minder dan mager. Uitsluitend wordt hierin bepaald dat:

Artikel 3.102,

Ten behoeve van het voorkomen dan wel voor zover dat niet mogelijk is het tot een aanvaardbaar niveau beperken van geurhinder als bedoeld in artikel 3.129b, van het besluit vindt het bereiden van brijvoer ten minste plaats in een gesloten ruimte.

Infomil schrijft hierover:

Geurhinder van het bereiden van brijvoer,

In artikel 3.129b is "ten minste" opgenomen. Dit aspect is niet uitputtend geregeld, zodat maatwerk op grond van artikel 2.1 lid 4 (zorgplicht) mogelijk is.

Appellanten merken op dat Infomil zich in een understatement uitdrukken.

GS heeft hierop weliswaar enkele voorschriften opgenomen, overigens verspreid door het voorschriftenpakket. Die voorschriften zijn onsamenhangend en onvoldoende. Met de soort, opslag, duur van de opslag, menging en optreden in geval van calamiteiten is onvoldoende rekening gehouden om hinder te voorkomen. Dit klemmt te meer nu in de directe omgeving meerdere woningen zijn gelegen die reeds vanwege de stalemissies met een zeer hoge geurbelasting dreigen te worden geconfronteerd.

GS lijkt aan te nemen dat de luchtafvoer van de brijvoerkeuken via de luchtwasser van stal 5 volstaat om aan te nemen dat onaantoonbare geurhinder wordt vermeden (considerans pag. 76). Appellanten stellen vast dat GS onbekend zijn met de juistheid van die aanname. De aanname van GS mist milieuwetenschappelijke onderbouwing. En: ook de opslag van brijvoer geldt als een potentiële bron van geurhinder. Luchtdichte opslag van brijvoer is onmogelijk vanwege ontploffingsgevaar.

- 4d. Voorschrift 4.23

Voorschrift 4.23 biedt het bevoegd gezag ruimte eisen te stellen indien 'de geurhinder een aanvaardbaar niveau overschrijdt'. Nu nergens is bepaald wat als 'aanvaardbaar' moet worden aangemerkt, is het voorschrift rechtsonzeker.

5. Geluid

- 5a. Met betrekking tot de akoestische beoordeling worden de volgende gebreken aangevoerd. Korthedshalve wordt verwezen naar de 2nd opinion van De Roever Milieuadviesing (BIJLAGE).

- 5b. Voorschriften geluid

Voorschrift 7.5 is een onuitvoerbaar voorschrift. Indien de mechanische ventilatie oorzaak blijkt van een geluidnormoverschrijding dan zou de mechanische ventilatie gestaakt dienen te worden. Dit leidt tot het stikken van de dieren. Het voorschrift is niet zorgvuldig voorbereid.

Het controlevoorschrift 9.4 voldoet niet, aangezien het voorschrift het mogelijk maakt dat indien de inrichting niet volledig in gebruik wordt genomen er in het geheel geen controleonderzoek hoeft te worden gedaan.

6. Beoordeling gezondheidsrisico's

Als zienswijze is ingebracht dat - kort gezegd - onvoldoende rekening is gehouden met de gezondheidsrisico's vanwege de beoogde bedrijfsactiviteiten. In het bijzonder is daarbij gewezen op de risico's van zoönosen. En, de verspreiding van zoönosen kan niet geheel los worden gezien van de overige milieu effecten, zoals de emissies van fijnstof en geur. Daarbij is gewezen op het advies van de GGD om binnen een afstand van 250 meter van woningen van derden geen nieuwe stallen op te richten. Op minder dan 250 meter van de beoogde nieuwe stallen zijn woningen van derden gelegen.

GS geeft als reacties op de ingebrachte zienswijzen geen deugdelijke weerlegging.

De GGD Limburg heeft een rapport uitgebracht naar de gezondheidsrisico's vanwege het NGB-initiatief. Die rapport van april 2012 wordt bijgevoegd.

Het GGD-rapport bevat belangrijke informatie. Niet enkel vanwege hetgeen wordt geschreven, maar juist ook vanwege hetgeen niet wordt gezegd. De GGD spreekt zich uitsluitend uit over de risico's vanwege biologische agentia voor wat betreft de woonkernen. De GGD laat de risico's voor de direct omwonenden van de bedrijfslocaties echter onbesproken.

GS ziet geen aanleiding voor het weigeren van de vergunning danwel het opnemen van aanvullende voorschriften (considerans, pag. 86). GS betreft in haar overwegingen het GGD-rapport. Gegeven het feit dat GS het gezondheidsrisico's als potentieel ter zake doende erkent, en zich in de motivering van het besluit beroept op het GGD-onderzoek, dient aan de weerlegging van GS de eis worden gesteld dat de beoordeling zich niet beperkt tot uitsluitend de bewoners van woonkernen. Het kan niet zo zijn dat de mensen die niet in woonkernen wonen zonder enige bescherming worden gelaten.

Tevens geldt dat GS heeft nagelaten de actuele jurisprudentie van de Rechtbank Oost Brabant bij het besluit te betrekken. Verwezen wordt naar de uitspraak van 12 juli 2013 (ECLI:NL:RBOBR:2013:2855). GS heeft de noodzaak miskend om de voorschriften te beoordelen conform de eis van de Rechtbank, zoals hieronder weergegeven:

Verweerder dient hierbij in ieder geval een beschrijving te geven van alle hygiënemaatregelen die binnen de inrichting worden getroffen om verspreiding van ziektekiemen te voorkomen. Indien en voor zover verweerder van mening is dat deze voldoende zijn om risico's voor de volksgezondheid te voorkomen dan wel, voor zover dit niet mogelijk is, zoveel mogelijk te beperken, zal verweerder dit dienen te onderbouwen. In dat geval dient verweerder voorts vergunningsvoorschriften te formuleren ten einde naleving van deze hygiënemaatregelen te waarborgen.

Overigens wordt nog opgemerkt dat het GGD-onderzoek tot de conclusie leidt dat het beoogde bedrijf ten koste gaat van de leefkwaliteit. De milieugezondheidskwaliteit met betrekking tot geur wordt bij meerdere omwonenden als onvoldoende gekwalificeerd (GGD, pag. 11). De milieukwaliteit voor wat betreft fijnstof wordt als matig aangemerkt (GGD, pag. 14). Gegeven het feit dat de fijnstofemissies zullen toenemen, adviseert de GGD die emissies zoveel mogelijk te beperken.

Aan deze twee conclusies van de GGD verbindt GS ten onrechte geen gevolgen voor de vergunningbesluitvorming.

7. Voorschriften luchtwasser

- 7a. Met het doelmatig functioneren van luchtwassers bestaan al vele jaren forse problemen, met als gevolg dat een fors hogere milieuvervuiling optreedt dan toegestaan. In de zienswijzen is dit nader beschreven.

Aanvullend wordt verwezen naar de webpagina van de luchtwasproducent Uniqfill:

<http://www.uniqfill.nl/nieuws/pas-op--voor-malafide-handelaren----oa-bwl-200912>

Op deze webpagina wordt de volgende mededeling gedaan met betrekking tot de in het voorliggende zaak vergunde type luchtwasser.

PAS OP VOOR MALAFIDE HANDELAREN !!! - o.a. BWL 2009.12

Momenteel worden vaak diverse luchtwassers aangeboden die lijken op erkende luchtwassers. Ze worden ook met dezelfde BWL nummers aangeboden. Het zijn echter kopieën, die niet voldoen aan de eisen wanneer er een controle plaatsvindt. De aanbieders zijn deels ook nog gerenommeerde bedrijven uit de sector, die volgens ons niet weten wat voor schade ze de sector aan doen.

De gegevens die op een leaflet zijn vermeld zijn vrij summier en omschrijven alleen in grote lijnen de opbouw van de wassers, hierdoor lijkt het zo, dat u zo'n wasser wordt aangeboden. Het tegendeel is echter waar, u krijgt maar een deel van de wasser, en wel dat deel dat op de leaflet beschreven wordt, dat is niet voldoende om een werkend geheel te krijgen. De aantrekkelijke prijs komt voort uit het niet compleet zijn van het aangeboden systeem. Uiteindelijk krijgt de koper van zo'n wasser systeem een probleem wanneer het geheel niet werkt.

Dit is tevens weer koren op de molen van de tegenstanders van de intensieve veehouderij. Het geeft voor deze mensen weer mogelijkheden aan te tonen dat het niet volgens de regels gaat en dat er gesjoemeld wordt.

Er wordt maar één iemand beter aan een kopie wasser en dat is de handelaar die voor te veel geld een niet compleet systeem verkoopt. In Nederland is het helaas zo, dat de overheid hier niets tegen onderneemt, het is de verantwoordelijkheid van de koper, die bepaalt wat hij koopt. Hij krijgt dan ook de problemen.

De hier volgende systeemnummers zijn alleen compleet en functioneel wanneer ze door Uniqfill Air BV. worden aangeboden. De ontwikkeling en productie van de gehele meet en regeltechniek wordt bij Uniqfill Air in eigen huis uitgevoerd en is nergens anders verkrijgbaar.

95% chemische BWL 2008.09.V2 + BWL 2010.26
70% chemische BWL 2004.02.V2 + BWL 2010.25
70% biologische BWL 2007.03.V3
85% chemische combi BWL 2006.14.V2
85% biologische combi BWL 2009.12

Een functieggarantie en meetgarantie is ook alleen mogelijk wanneer dit systeem van Uniqfill Air BV afkomstig is.

[« Nieuws](#)

Contact opnemen

Uniqfill Air
Wilhelminastraat 17
5981 XW | Panningen
Tel: + 31 (0)77-306 9600
Fax: + 31 (0)77-306 9601
E-mail: info@uniqfill.nl

[Contactformulier](#)

Certificeringen

95% chemische BWL 2008.09.V2
70% chemische BWL 2004.02.V2
70% biologische BWL 2007.03.V3
85% chem combi BWL 2006.14.V2
85% bio combi BWL 2009.12
70% NET wasser BWL 2010.25
95% NET wasser BWL 2010.26

Hieruit volgt de urgentie van rechtszekere voorschriften om doelmatig te kunnen toezien op het deugdelijk functioneren van de luchtwassers.

Er bestaat ontoelaatbare onzekerheid over de gelding en reikwijdte van de voorschriften ter borging van de deugdelijke werking van de luchtwassers. Die onzekerheid is mede het gevolg van het gegeven dat naast de voorschriften ook regels gelden krachtens zowel het Activiteitenbesluit alsook de Activiteitenregeling. Dit betekent dat het beoordelingskader is verspreid over tenminste 5 vindplaatsen, te weten:

1. het leaflet BWL2009.12
2. de voorschriften bij de vergunning (2.3 tot en met 2.17)
3. Activiteitenbesluit, artikel 3.123 tot en met 3.126
4. Activiteitenregeling, § 3.5.6, artikel 3.97, 3.101 en 3.125, zevende lid
5. het dimensioneringsplan behorend bij de aanvraag

GS vergroten die onzekerheid door in de voorschriften bovendien bepalingen uit de activiteitenregeling letterlijk te herhalen (voorschrift 2.9 komt overeen met artikel 3.97 en voorschrift 2.17 met artikel 3.101). De letterlijke herhaling van reeds geldende wettelijke bepalingen in de voorschriften verhoudt zich niet tot de te stellen eisen. Daarnaast is de betekenis van voorschrift 2.17 is onduidelijk. Met het voorschrift wordt een opdracht gesteld, kennelijk zonder dat daadwerkelijk door GS aan de opdracht gevolg wordt gegeven.

Voor het inregelen alsook het reinigen van de filterpakketten zijn geen voorschriften opgenomen. De luchtwassers zullen buiten werking kunnen zijn voor het reinigen van de filters. Tijdens plaatsen en reinigen zullen meervoudig hogere emissies optreden. Appellanten worden door GS zonder enige vorm van bescherming gelaten gedurende inregelen, reinigen en reparatiewerkzaamheden van de luchtwassers.

- 7b. Onderzoek naar het geurverwijderingsrendement

In de voorschriften ontbreekt ten onrechte een verplichting tot onderzoek naar het geurverwijderingsrendement. De systeemvereisten van het aangevraagde stalsysteem stelt dit wel verplicht. Verwezen wordt naar het betrokken leaflet BWL 2009.12.

g1	Rendementsmeting	moet worden uitgevoerd in de periode van 3 tot 9 maanden na installatie van het luchtwassysteem
g2		een herhaling van de meting in de zomerperiode van het derde jaar waarin de installatie in gebruik is, vervolgens een periodieke herhaling om de 2 jaar
g3		elke meting bestaat zowel uit een rendementsmeting voor ammoniak als een rendementsmeting voor geur
g4		de overige eisen voor de rendementsmeting zijn opgenomen in de checklist rendementsmeting luchtwassysteem uit het technisch informatiedocument 'Luchtwassystemen voor de veehouderij'

8. Voorschriften, rechtsonzeker

Voorschrift 1.2 en 1.4 sluiten elkaar uit. Een terreinafscheiding die doelmatig onbevoegden buiten dient te houden maakt het onmogelijk voorschrift 1.4 na te leven waarin is bepaald dat alle gebouwen 'altijd goed bereikbaar zijn voor alle voertuigen' in geval van calamiteiten.

Voorschrift 1.13 is rechtsonzeker, nu onduidelijk is wat wordt verstaan onder 'de verschillende onderdelen'.

Conclusie

Gelet op de genoemde gebreken kan het vergunningbesluit niet in stand blijven.

Hoogachtend,

Mr. V. Wösten

Bijlagen:

- machtiging
- bouwvergunning varkensstal Losbaan 44
- De Roever 2nd opinion d.d. 7 april 2014